

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vladislav Tihonov

(art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-806/2022

Nr. PIGD 1-19018629-01-1ra-26052022)

Procedura judecării recursurilor depuse până la 01 septembrie 2023; Art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP – recursul procurorului este vădit neîntemeiat, deoarece recurentul nu a explicat de ce motivarea deciziei este vădit nefondată și combătută în mod clar prin alte probe.

11 decembrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Ghenadie Liulca

Instanța de apel: Ion Talpă, Svetlana Șleahțișchi, Oleg Moraru, Angela Revenco, Eduard Rațoi, Diana Stanilă, Stela Procopciuc, Natalia Chircu, Elena Grumeza, Oxana Mironov, Andriana Garbuz, Andrian Ciobanu.

Instanța de recurs: Petru Ursache, Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Iurie Diaconu, Anatolie Țurcanu, Ion Guzun, Elena Cobzac, Victor Boico, Liliana Catan, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru, Victor Burduh, Nicolae Craiu.

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vladislav Tihonov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Lilia Roic- Botezatu,

Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vladislav Tihonov s-a născut în anul 1970 în Federația Rusă. El a fost învinuit, în temeiul art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de procurarea și păstrarea ilegală de substanțe narcotice (hashish), fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

2. Vladislav Tihonov a fost apărat de avocații Denis Cecalenco și Mihai Stăvilă.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Vladislav Tihonov a fost achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Procurorul a depus apel.

4. Recursul procurorului se examinează de către Curtea Supremă de Justiție a patra oară. De fiecare dată, instanța de apel a respins apelul procurorului și a l-a achitat pe inculpat, iar Curtea Supremă de Justiție de trei ori a admis recursul procurorului, a casat total decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5. După ultima rejudecare dispusă, Curtea de Apel Bălți a admis apelul procurorului din alte motive decât cele invocate, iar Vladislav Tihonov a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existenței faptei infracțiunii.

6. La 16 martie 2022, Elena Lesnic, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, a depus recurs în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

7. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 02 decembrie 2013 și s-a finalizat în 19 februarie 2014. Prima instanță a examinat cauza în perioada 14 martie 2014 – 13 iulie 2015. Instanța de apel a examinat cauza între 27 iulie 2015 și 25 mai 2016, 05 aprilie 2017 și 25 aprilie 2018, 07 februarie 2019 și 17 ianuarie 2020, 04 august 2020 și 17 ianuarie 2022. Instanța de recurs a examinat cauza între 05 septembrie 2016 și 14 februarie 2017, 19 iulie și 18 decembrie 2018, 02 iunie și 21 iulie 2020. Dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 26 mai 2022.

ÎN FAPT

8. Vladislav Tihonov a fost învinuit de procurarea și păstrarea ilegală a unei cantități mari de substanțe narcotice, fără scop de înstrăinare. La 11 septembrie 2013, în urma unei percheziții efectuate la domiciliul său din or. Soroca, a fost descoperit un pachet de hașiș cu greutatea de 74,9 grame. Această cantitate, conform Hotărârii Guvernului nr. 9/2006, constituie proporții deosebit de mari. Acțiunile lui Vladislav Tihonov au fost calificate de organul de urmărire penală conform art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (procurarea și păstrarea ilegală de substanțe narcotice, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari).

a. Probatoriul

9. La 14 august 2013, un ofițer de investigații al secției „Nord” a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General de Poliție (INI) a solicitat efectuarea unei percheziții la domiciliul lui Vladislav Tihonov. Această cerere se baza declarațiile lui D.C., care susținea că la locuința lui Tihonov ar putea fi depistate substanțe narcotice (f.d. 11, vol. 1). Percheziția a fost autorizată.

10. Potrivit procesului verbal de percheziție din 11 septembrie 2013, în care se menționează că percheziția a fost filmată video, la domiciliul lui Vladislav Tihonov, în bucătărie, au fost depistate și ridicate un cântar de model „Digital Scale” și un cântar de model „Tefal”, iar în garaj, pe stelajul din stînga, într-un pachet de polietilenă, un brichet dreptunghiular cu mărimea 8x7,5 cm cu grosimea de aproximativ 1,2 cm, de culoare cafenie, 1.100 de euro și trei telefoane mobile (f.d. 17-18). Înregistrarea video a percheziției nu este anexată la dosar.

11. Potrivit unui raport de expertiză din 13 septembrie 2013, brichetul ridicat în urma percheziției avea greutatea de 74,0 gr. și conținea hașiș. Pe cântarele ridicate la percheziție au fost depistate urme de substanțe narcotice (f.d.22-23, vol.1).

12. La 13 septembrie 2013, Vladislav Tihonov a fost audiat în calitate de învinuit. El a declarat că brichetul cu hașiș nu-i aparține, iar cu realizarea substanțelor narcotice nu s-a ocupat niciodată. El a refuzat să atingă pachetul. Înainte de găsirea acestuia, în garajul său au intrat câțiva polițiști. În coșul de gunoi el a văzut un pachet și o bucată de peliculă adezivă. Aceste obiecte nu puteau fi în coșul de gunoi, deoarece la 10 septembrie 2013, cu o zi înainte de percheziție, el făcuse ordine în garaj și a scos gunoiul. Vladislav Tihonov a adăugat că îl cunoaște pe D.C. (declarația căruia a fost folosită pentru autorizarea percheziției) de aproximativ un an și jumătate, menționând că acesta venea la lucrătorii care construiau în casa sa (f.d.76-78, vol.1). În prima instanță, Vladislav Tihonov a confirmat detaliile relatate în cadrul urmăririi penale. El a mai declarat că, după ce a refuzat să atingă brichetul depistat de polițiști, colaboratorul de poliție I. a ridicat pachetul (fără a-l ambala corespunzător) și toți au intrat în casă. Pe masa din bucătărie au fost aduse mai multe obiecte, printre care și cele două cântare. Aceste obiecte au fost puse pe fața de masă și luate afară împreună cu fața de masă și puse pe o măsuță. Apoi, polițiștii i-au cerut să semneze procesul-verbal de percheziție,

însă Tihonov a refuzat, iar pentru a documenta acest refuz au fost chemați martori. El a mai relatat că polițistul I. i-a cerut să plătească 20.000 de euro pentru a rezolva situația. Ulterior, suma a fost redusă la 10.000 de euro. Tihonov a refuzat să plătească și, în ziua următoare, a depus o plângere pentru șantaj și extorcarea banilor (f.d.83-88, vol. 2).

13. Într-un raport din 03 decembrie 2013 întocmit de un ofițer de urmărire penală se menționează că fapta investigată în cauza penală respectivă a fost deja documentată în cadrul unui alt dosar penal, nr. 2013040875. Din acel dosar au fost ridicate un șir de copii și documente procesuale și anexate la materialele acestei cauze (f.d. 8-9, vol. 1).

14. La 20 iunie 2014, INI a refuzat în pornirea urmăririi penale împotriva polițiștilor pentru presupusa presiune asupra lui D.C. și pentru presupusa estorcare de bani de la Vladislav Tihonov de către polițistul I.. Decizia a fost luată din cauza lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, iar procesul a fost clasat (f.d.73-74, vol. 2).

15. Polițistul I. a declarat în calitate de martor în instanța de judecată că Vladislav Tihonov era suspectat de trafic de droguri, în urma unor achiziții de hașis făcute prin intermediul lui D.C.. Hașisul a fost găsit în garaj. Tihonov a refuzat să semneze procesul-verbal și au fost chemați doi martori (f.d.194-202, vol.1). Același lucru a fost declarat de alți trei colaboratori de poliție audiați în calitate de martori (f.d.179-189, vol.1).

16. Martorul S.T. a declarat că, în toamna anului 2013, a fost chemată de poliție să participe la percheziția efectuată la domiciliul vecinului său, Vladislav Tihonov. La fața locului a observat polițiștii care ieșeau din casă cu o pungă învelită într-o față de masă. Obiectele ridicate din casă au fost așezate pe o măsuță, printre acestea erau două cântare de bucătărie și un pachet de culoare cafenie. Ea a observat că pachetul cafeniu a fost pus pe un cântar. De asemenea, ea a observat că Vladislav Tihonov era adus frecvent după colțul casei pentru a discuta cu polițiștii. La întoarcerea sa, Tihonov părea nervos, cu nasul zgâriat și fața roșie, indicând o stare de supărare. Despre pachetul cafeniu S.T. a menționat că era bine împachetat, având un colț rupt (f.d. 222-225, vol.1).

17. Martorul R.P. a declarat în instanță că, în septembrie 2013, D.C. și o persoană necunoscută (posibil colaboratorul I.) l-au invitat să meargă într-o pădure, unde i-a fost propusă o activitate ilegală: să ascundă hașisul în locuința lui Vladislav Tihonov în schimbul unei sume de bani. Persoana necunoscută l-a amenințat cu reținerea și i-a promis 300 de lei pentru ajutorul său, ceea ce l-a determinat să accepte. Seara, R.P. a mers la domiciliul lui Vladislav Tihonov, unde, sub pretextul că avea nevoie de bani, i-a ajutat să facă curat și a ascuns pachetul cu hașis într-o sacoșă, pe o poliță din garaj. După ce a plecat, i-a comunicat lui D.C. locul unde ascunsese drogurile, dar nu a primit banii promiși. La o audiere ulterioară, el a confirmat că polițistul I. voia să obțină bani de la Vladislav Tihonov și că, în iunie 2014, a fost martor la o discuție între Tihonov și

D.C., în care ultimul își cerea scuze pentru ceea ce făcuse, explicând că fusese forțat de I. (f.d. 3-8, 41-47, vol. 2).

18. Martorul D.C. a declarat în instanța de judecată că îl cunoaște pe Vladislav Tihonov și este prieten cu R.P.. El a negat orice implicare în activități legate de droguri. El a negat că ar fi propus ca R.P. să pună droguri în casa lui Tihonov. Într-o audiere suplimentară, D.C. a confirmat că a avut o discuție cu Tihonov în prezența lui R.P., dar care nu s-ar fi referit la această cauză. În legătură cu posibilitatea ca R.P. să fi pus droguri în casa lui Tihonov, D.C. a spus că nu știe nimic (f.d. 27-29, 70-72, vol. 2). Fiind audiat într-o altă cauză penală în calitate de bănuț, D.C. a declarat că a discutat cu un bărbat pe nume Serghei despre cânepă, iar Tihonov i-a oferit hașiș, i-a dat detaliile lui Serghei. Serghei i-a dat 15.000 de lei pentru hașiș și i-a spus că este polițist. El a procurat o dată de la Tihonov 100 gr de hașiș cu cei 15.000 de lei. Serghei i-a propus să colaboreze pentru a-l prinde pe Tihonov, iar D.C. a acceptat. Cu toate acestea, Tihonov a refuzat să vândă hașiș, spunând că nu mai vinde hașiș (f.d. 88, vol. 1).

19. Martorul O.C. a declarat în instanța de judecată că a asistat, în 2014, la o discuție aprinsă între Vladislav Tihonov și D.C. lângă un restaurant din Soroca. D.C. striga că nu a vrut să-l „podstavlească” pe Tihonov și că polițistul I. era implicat (f.d. 45-47, vol. 2).

20. În prima instanță, apărarea a prezentat un raport de constatare tehnico-științifică din 23 martie 2015 și discul care conține înregistrarea audio a discuției dintre Vladislav Tihonov și D.C. din 26 iunie 2014. Din înregistrare rezultă că D.C. recunoaște că ar fi fost presat de polițistul I. să facă declarații defavorabile lui Tihonov Vladislav cu privire la deținerea substanțelor narcotice de către acesta (f.d. 49-65, vol. 2).

b. Sentința

21. Prin sentința Judecătoria Soroca, din 13 iulie 2015, Vladislav Tihonov a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța a constatat că martorul acuzării, polițistul I., a procurat hașiș prin intermediul lui D.C. de la Vladislav Tihonov. Deși au încercat de mai multe ori să procure hașiș ulterior, nu au reușit, deoarece Tihonov a aflat despre intențiile lor. Astfel, au hotărât, împreună cu ofițerul de urmărire penală, să efectueze o percheziție la domiciliul lui Tihonov. Instanța a constatat că era necredibil ca, după ce ar fi aflat despre intențiile poliției de a-l investiga pentru comercializarea substanțelor narcotice, Vladislav Tihonov să fi continuat să păstreze hașiș într-un loc ușor de depistat – pe polița din garaj, unde substanțele au fost descoperite în cadrul percheziției. Instanța a mai notat că Tihonov a negat că substanțele narcotice îi aparțin. A doua zi după reținere, el chiar a depus o plângere prin care susținea că de la el s-au extorcat bani pentru a nu începe urmărirea penală dată.

22. Cei doi martori prezenți la percheziție au declarat că au observat cântarele de bucătărie și un pachet de culoare cafenie, care a fost pus pe cântar în timpul percheziției, precum și faptul că Tihonov a fost adus și dus dintr-o parte a casei în

alta în mod repetat, iar ultimul părea enervat. Un martor a declarat că pachetul de culoare cafenie avea un colț rupt, ceea ce explica urmele de canabinoizi găsite pe cântar, deoarece lucrurile nu au fost împachetate și sigilate separat imediat după descoperirea lor, ci au fost puse împreună.

23. Instanța a acceptat și declarațiile martorului R.P., care a spus că, fiind amenințat de I., a ascuns hașisul în garajul lui Vladislav Tihonov și i-a spus lui D.C. unde se află acesta. Instanța de judecată a mai făcut referire la înregistrarea audio din 26 iunie 2014, din care rezulta că D.C. ar fi fost constrâns de polițistul I. să facă declarații împotriva lui Vladislav Tihonov legate de deținerea de droguri. Deși D.C. a negat inițial în fața instanței că ar fi existat divergențe între el și Vladislav Tihonov și că scuzele sale erau pentru altceva, instanța a respins declarațiile lui D.C. ca fiind contradictorii. Instanța a mai menționat că D.C. este implicat și într-o altă cauză penală legată de substanțele narcotice.

24. Instanța a constatat că acuzațiile aduse lui Vladislav Tihonov privind procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice nu sunt susținute de probe suficiente. În privința procurării, nu au fost stabilite locul și nici timpul tranzacției. De asemenea, nu s-a dovedit că Tihonov ar fi știut despre prezența substanțelor narcotice în garajul său.

c. Prima procedură de apel și dispunerea rejudecării cauzei

25. Alexandr Galben, procuror în Procuratura r. Soroca, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Vladislav Tihonov în temeiul art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal. Procurorul a solicitat pedepsirea acestuia cu șase ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Potrivit apelului, acuzarea a prezentat instanței suficiente probe dobândite în mod legal care demonstrează vinovăția inculpatului. Instanța de fond a apreciat eronat declarațiile martorilor acuzării și s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile inculpatului și ale lui R.P..

26. La 25 mai 2016, Curtea de Apel Bălți respins apelul procurorului și a menținut sentința. Instanța a subscris argumentele primei instanțe. Ea a mai adăugat că ancheta polițienească în privința plângerii inculpatului de extorcare, deși nu a dus la o urmărire penală, nu exclude dubiile rezonabile privind modul în care a fost obținută informația despre substanțele narcotice și despre procedura de percheziție. Instanța de apel a constatat multiple nereguli în gestionarea probelor. Materialele dintr-o altă cauză penală au fost anexate dosarului fără documente legale corespunzătoare, cum ar fi ordonanțe sau procese-verbale, iar necesitatea anexării acestora nu a fost justificată adecvat. Instanța de apel a mai observat că martorii polițiști nu s-au prezentat în instanță, ceea ce a ridicat îndoieli cu privire la veridicitatea declarațiilor lor.

27. Pe 13 iulie 2016, procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Lilian Pasat, a atacat decizia instanței de apel cu recurs, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea hotărârii

și trimiterea cauzei la rejudecare la instanța de apel. Procurorul a reiterat argumentele din apel.

28. La 14 februarie 2017, Curtea Supremă de justiție a admis recursul procurorului, a casat decizia și a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel. Instanța de recurs a subliniat că instanța de fond a motivat achitarea pe un temei diferit față de cel din dispozitivul hotărârii, iar instanța de apel nu a corectat această greșală.

d. A doua procedură de apel și dispunerea rejudecării cauzei

29. La 25 aprilie 2018, Curtea de apel Bălți a admis, din alte motive, apelul procurorului, a casat sentința l-a achitat pe Vladislav Tihonov pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanța de apel a constatat că prima instanță a greșit atunci când a achitat pe Vladislav Tihonov, considerând că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța de apel a revizuit probele și a ajuns la concluzia că nu s-a dovedit existența faptei prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică procurarea și păstrarea substanțelor narcotice. Instanța a observat că, deși au fost prezentați martori și acte de procedură, acuzarea nu a reușit să demonstreze că Tihonov a procurat sau păstrat substanțele narcotice. De asemenea, instanța a subliniat că, deși substanțele au fost găsite în gospodăria inculpatului, nu era clar dacă acesta cunoștea despre ele. Mai multe aspecte ale cazului, inclusiv procedura de percheziție și declarațiile martorilor, au ridicat dubii rezonabile privind vinovăția inculpatului.

30. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs. În baza art. 427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, el a solicitat casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

31. La 18 decembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul procurorului și a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel. Colegiul a criticat faptul că instanța de apel a selectat doar fragmente din mărturiile martorilor care erau contradictorii și nu a verificat corespunzător probele, inclusiv rezultatul percheziției. Instanța de apel a concluzionat neconvigător că Vladislav Tihonov nu știa despre substanțele găsite în garajul său.

e. A treia procedură de apel și dispunerea rejudecării cauzei

32. La 17 ianuarie 2020, Curtea de Apel Bălți a admis apelul procurorului și a casat sentința în latura penală, pronunțând o nouă hotărâre prin care Vladislav Tihonov a fost achitat pe motivul că nu s-a demonstrat existența infracțiunii. Instanța a reiterat argumentele invocate anterior pentru achitare. Ea a mai menționat că percheziția a fost efectuată fără echipamente corespunzătoare și fără mănuși. Deși în procesul-verbal al percheziției menționa că ar fi avut loc filmarea video, înregistrarea video nu este anexată la dosar. Obiectele ridicate nu au fost ambalate corespunzător și au fost prezentate martorilor după ce au fost găsite.

33. La 11 martie 2020, Procurorul Elena Lisnic a declarat recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare. Procurorul a considerat că există o neconcordanță între dispozitivul deciziei și partea descriptivă. Deși instanța de apel a identificat două temeuri de achitare (art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală), achitarea a fost pronunțată doar pe baza articolului 390 alin. (1) pct. 1), iar dispozitivul deciziei nu corespunde cu partea descriptivă a hotărârii. Procurorul a mai susținut că instanța de apel nu a apreciat corect toate probele prezentate de acuzare și nu s-a expus convingător asupra tuturor motivelor din apel.

34. La 21 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a admis din nou recursul procurorului, a casat decizia și a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel. Instanța de recurs a subliniat că instanța de apel nu a oferit motive suficiente pentru menținerea sentinței atacate. Instanța de apel a afirmat că nu sunt probe certe pentru condamnare, dar a respins obiecțiile apărării legate de procesul-verbal de percheziție, astfel validând probele acuzării. De asemenea, instanța de apel nu a analizat erorile semnalate de apărare și a selectat probele selectiv. Motivarea hotărârii nu a fost completă și nu a coroborat toate probele. Instanța de apel a ajuns la achitare pe două temeuri contradictorii, analizând faptele de procurare și păstrare separat, deși acestea sunt interdependente.

f. A patra procedură de apel și recursul

35. La 17 ianuarie 2022, Curtea de Apel Bălți [a admis apelul procurorului](#) din alte motive decât cele invocate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Vladislav Tihonov a fost achitat, deoarece că nu a fost constată existenta faptei infracțiunii. Colegiul a constatat că nu există suficiente probe pentru a demonstra că infracțiunea imputată lui Vladislav Tihonov a avut loc. Învinuirea a fost înaintată pe baza unor măsuri speciale de investigație și a unei percheziții efectuate la domiciliul său. Instanța a reiterat argumentele primei instanțe. Martorii au confirmat că pachetul cu hașiș avea un colț rupt și că a fost pus pe cântar. Acest fapt putea duce la apariția de canabinoizi pe cântar, explicând astfel urmele găsite pe acesta. Martorii prezenții la percheziție de asemenea au relatat că Tihonov era adesea dus „după colțul casei” pentru convorbiri și adus înapoi. Instanța a mai notat că obiectele ridicate în cadrul percheziției nu au fost împachetate și sigilate imediat ce au fost găsite, ceea ce a pus la îndoială autenticitatea probelor. De asemenea, anexarea la dosar a materialelor dintr-o altă cauză penală a fost făcută cu încălcarea legii și este lovită de nulitate. Instanța a mai notat că acuzația s-a bazat pe două aspecte alternative ale infracțiunii: procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice. Nu au fost stabilite detalii privind locul și timpul și identitatea persoanei de la care ar fi fost procurat hașișul. Decizia motivată a fost pronunțată la 22 februarie 2022.

36. La 16 martie 2022, procurorul Elena Lisnic a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la

rejudicare. El consideră că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece sunt prezente două motive de achitare (lipsa faptului și lipsa elementelor infracțiunii) și unul de încetare a procesului (nulitatea probelor). Declararea nulității probelor este eronată, întrucât acestea au fost administrate de organul de urmărire penală cu respectarea normelor procesual penale. Instanța de apel a apreciat greșit probele administrate de organul de urmărire și, în mod eronat, a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului. Banii găsiți la percheziție susțin versiunea acuzării. De asemenea, prezența urmelor de canabinoizi pe cântarele ridicate la percheziție confirmă vinovăția inculpatului.

37. La 26 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței la recurs. Instanța nu a primit vreo referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La data depunerii recursului, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.”

39. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„**Articolul 434.** Limitele judecării recursului

Judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.”

40. Articolul 217 alin. (1), (2) și (4) Cod penal, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

„**Articolul 217.** Circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor fără scop de înstrăinare

(1) Semănatul sau cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, prelucrarea sau utilizarea a astfel de plante, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, ...

(2) Producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, ...

(4) Acțiunile prevăzute la alin.(1), (2) sau (3), săvârșite:

b) în proporții deosebit de mari,

se pedepesc cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Recursul examinat a fost declarat în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

42. Conform sensului art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul emite actul de dispoziție conform legii procesuale penale în vigoare la ziua emiterii lui. Alin. (2) al aceluiași articol permite caracterul ultraactiv al legii procesual-penale, însă doar cu condiția că caracterul ultraactiv este prevăzut de legea nouă. Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 a schimbat fundamental temeiurile și procedura de judecare a recursurilor împotriva deciziilor instanței de apel, iar această lege conține o normă de acordare a caracterului ultraactiv al prevederilor abrogate prin Legea 246/2023, însă norma în cauză se referă doar la temeiurile de recurs. Prin urmare, toate celelalte schimbări aduse procedurii de examinare a recursurilor prin Legea nr. 246/2023, inclusiv cele privind admisibilitatea recursului, limitele judecării recursului și decizia instanței de recurs, se vor aplica și recursurilor care au fost declarate până la 01 septembrie 2023.

43. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), para. 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

44. Procurorul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse până la 01 septembrie 2023 și cele dispuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce durata examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse până la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin urmare, după ce a trimis o dată cauza la rejudecare, indiferent de data dispunerii

rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Aceasta nu afectează cu nimic dreptul la apărare sau drepturile victimei infracțiunii, având în vedere că, conform art. 427 alin. (3) și art. 433 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție poate organiza ședințe publice și reanaliza probele conform procedurii instanței de apel. De asemenea, noua lege nu interzice Curții Supreme de Justiție să înrăutățească situația acuzatului în urma admiterii recursului acuzării împotriva deciziei instanței de apel. Prin urmare, chiar dacă recursul ar fi fost întemeiat, solicitarea procurorului de a trimite cauza la rejudecare nu poate fi admisă. Carențele eventuale urmează a fi corectate de către Curtea Supremă de Justiție (încheierea CSJ [nr. 1ra-1750/2023](#), para. 36).

45. Recursul este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Procurorul pretinde că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii (a se vedea para. 36). Instanța de recurs reiterează cele menționate în para. 100 din decizia sa nr. nr. [1ra-854/2022](#):

„simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).”

46. Instanța de apel a constatat că nu există probe suficiente pentru a constata vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Completul notează că, în recurs, procurorul doar a enumerat lista probelor care, în opinia sa, dovedesc vinovăția inculpatului, fără însă a explica cum aceste probe combat concluzia instanței de apel.

47. Inculpatul a declarat din start și a susținut mereu că drogurile nu îi aparțin. Apărarea a susținut că drogurile au fost puse în garajul inculpatului de o altă persoană, la solicitarea poliției, versiunea acceptată de instanța de apel. Potrivit deciziei contestate, urmele de droguri pe cântarele ridicate în cadrul percheziției se puteau datora faptului că brichetul de hașiș nu a fost împachetat corespunzător, imediat ce a fost găsit, avea învelișul deteriorat și a fost pus pe un cântar. Cei doi martori prezenți la percheziție au confirmat că inculpatul era periodic dus de către polițiști într-o parte și, când revenea, arăta nervos, iar, la scurt timp după reținere, inculpatul a depus o plângere penală privind extorcarea de bani de către polițiști.

Recurentul nu a explicat de ce această motivare este vădit nefondată și combătută în mod clar prin alte probe. Procurorul doar nu este de acord cu această apreciere a probelor. Simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală.

48. Completul nu găsește motivele invocate în decizia instanței de apel pentru a ajunge la concluzia din paragraful precedent ca fiind neplauzibile. Completul mai notează că, atât prima instanță, cât și curtea de apel, de patru ori, a ajuns la aceeași concluzie - că inculpatul nu cunoștea de brichetul de hașiș din garajul său, iar acesta a fost pus în garaj de o altă persoană la indicația polițiștilor. Procurorul nu a reușit niciodată să combată convingător în aceste instanțe acest argumente al apărării.

49. Procurorul susține că instanța de apel nu a combătut convingător argumentul că banii găsiți la percheziție ar fi rezultatul vânzării drogurilor de către inculpat. Completul notează că inculpatul nu a fost acuzat de vânzarea de droguri, ci de procurarea și păstrarea acestora.

50. Instanța de apel a constatat că nu au fost prezentate suficiente probe că inculpatul a comis fapta incriminată. Procurorul susține că există o contradicție dintre motivarea și dispozitivul deciziei atacate. El invocă declararea nulității anexării la dosar a materialelor dintr-o altă cauză penală drept motiv de admitere a recursului, care ar fi un motiv de încetare a procesului penal, nu de achitare. În primul rând, completul nu este de acord cu această argumentare a procurorului. Nulitatea poate duce la insuficiența probelor rămase pentru a constata vinovăția. În al doilea rând, acest argument este neesențial. Chiar dacă nulitatea nu ar fi fost constatată, soluția instanței de apel rămânea aceeași. Materialele declarate nule nu se refereau la probele care au determinat concluzia instanței de apel că drogurile au fost puse în garajul inculpatului de o altă persoană, fără cunoștința inculpatului.

51. Din motivele de mai sus, recursul este vădit neîntemeiat și, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Elena Lisnic împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Lilia Roic- Botezatu

Vladislav Gribincea